

Dosarul nr.2ra-1467/20

Prima instanță - Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani (jud. : P. Păun)

Instanța de Apel - Curtea de Apel Chișinău (jud. : M. Anton, O. Cojocaru, V. Cotorobai)

Î N C H E I E R E

21 octombrie 2020

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Dumitru Mardari
Galina Stratulat
Iurie Bejenaru

examinând admisibilitatea recursului declarat de Cașu Iulian,
în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Cașu Iulian împotriva
Societății cu Răspundere Limitată „CIALCRIS” cu privire la încasarea sumei și a
cheltuielilor de judecată, împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din
16 octombrie 2019,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 11 iunie 2020 prin care s-a respins
apelul declarat de Cașu Iulian, s-a admis apelul declarat de Societatea cu Răspundere
Limitată „CIALCRIS”, s-a casat parțial hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul
Buiucani din 16 octombrie 2019 și s-a emis o hotărâre nouă de respingere a acțiunii,

c o n s t a t ă :

La 12 decembrie 2018, Cașu Iulian s-a adresat în instanța de judecată, cu cerere
de chemare în judecată împotriva S.R.L. „CIALCRIS” solicitând încasarea sumei de
14971 lei cu titlu de prejudiciu cauzat și suma de 32187,65 lei cu titlu de penalitate.

În motivarea acțiunii a indicat, că 14 august 2018 a încheiat un contract de
intenții privind semnarea contractului de prestări servicii cu S.R.L. „CIALCRIS”,
conform căruia părțile au convenit că reclamantul va închiria de la prestator sala
restaurantului „Vila Garden”, pentru 06 octombrie 2018, cu un număr minim de 50
persoane și un preț de minim 750 lei pentru o persoană, prețul definitiv pentru
serviciile prestate urma să fie stabilit la data elaborării meniului comandă.

La momentul încheierii contractului Cașu Iulian a achitat suma de 5000 lei, iar la
29 septembrie 2018, părțile au elaborat și semnat meniul comandă, convenind asupra
faptului că beneficiarul urmează să achite prestatorului pentru serviciile prestate câte
1136 lei pentru fiecare persoană, pentru un număr total de 50 persoane, prin urmare
beneficiarul a achitat prestatorului suma de 25000 lei, urmând să achite restul sumei
după petrecerea evenimentului din 06 octombrie 2018.

La 07 octombrie 2018, a achitat prestatorului suma de 41 771 lei, astfel din
înscrierile anexate reiese că beneficiarul a achitat în total suma de 71 771 lei, deși au

fost prestate servicii în suma de 56 800 lei, conform calcului de 1136 lei *50 persoane, motiv din care solicitându-se reducerea prețului la valoarea serviciilor efectiv prestate beneficiarului.

Reclamantul consideră că, prestatorul urmează să restituie beneficiarului suma ilegal încasată în mărime totală de 14 971 lei.

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 16 octombrie 2019, acțiunea a fost admisă parțial.

S-a încasat din contul S.R.L. „CIALCRIS” în beneficiul lui Cașu Iulian suma de 12699 lei cu titlu de prejudiciu cauzat.

S-a încasat din contul S.R.L. „CIALCRIS” în beneficiul statului taxa de stat în mărime de 380,97 lei.

În rest pretențiile din acțiune au fost respinse ca fiind neîntemeiate.

Nefiind de acord cu soluția instanței de fond, la 24 octombrie 2019 S.R.L. „CIALCRIS” reprezentată de avocatul Chirilenco Svetlana, a declarat apel, solicitând casarea parțială acesteia, cu emiterea unei noi soluții de respingere totală a acțiunii.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 11 iunie 2020 s-a respins apelul declarat de Cașu Iulian.

S-a admis apelul declarat de S.R.L. „CIALCRIS” și s-a casat parțial hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 16 octombrie 2019, în partea pretențiilor admise și, în această parte, s-a pronunțat o nouă hotărâre prin care pretențiile lui Cașu Iulian împotriva S.R.L. „CIALCRIS” cu privire la încasarea sumei de 12699 (douăsprezece mii șase sute nouăzeci și nouă) MDL cu titlu de prejudiciu și compensarea cheltuielilor, s-au respins.

În rest hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 16 octombrie 2019, în partea pretențiilor respinse, s-a menținut.

S-a încasat din contul lui Cașu Iulian în beneficiul S.R.L. „CIALCRIS” cheltuielile de judecată suportate în procedura de apel, formate din taxa de stat aferentă cererii de apel declarate, în sumă de 285,72 (două sute optzeci și cinci) lei 72 bani.

Pentru a decide astfel, instanța a constatat că, la 05 octombrie 2018 prin aplicația mobilă „Viber” de către soția reclamantului în adresa administrației restaurantului a fost prezentată lista finală cu numărul persoanelor care vor fi prezente la banchet, 55 persoane.

De asemenea, părțile au convenit și o comandă pentru echipa artistică, fapt care a fost trecut în Anexei nr. 1 la contract și, anume muzica - 2 persoane, în total părțile au convenit un meniu pentru un număr de 57 persoane, moment care a fost recunoscut în ședința de judecată în prima instanță de către reclamant.

Instanța a reținut că, prestatorul S.R.L. „CIALCRIS” a prestat serviciul pentru care a fost contractat, în volum și la calitatea prevăzută de părți, beneficiarul neînaintând la momentul executării contractului și acordării serviciului pretenții, acestea nefiind înaintate nici la finalizarea evenimentului și efectuării plății finale.

La 9 septembrie 2020, Cașu Iulian a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 11 iunie 2020 solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și casarea parțială a hotărârii instanței de fond în partea respingerii acțiunii și emiterea unei noi soluții de admitere totală a acțiunii.

În motivare a invocat că, concluzia instanței de apel este neîntemeiată și eronată a

dat apreciere unor probe și anume probei care atestă meniul și numărul de persoane care au fost prezenți al petrecere.

Meniul căruia instanța de apel i-a dat apreciere și prezentat de partea pârâtă conține ștersături, radieri, completări și anume este adăugată sintagma: 70 % pl. leg. proaspete 43, 40, + 43, 40, 1179,4”. Rubrica nr. pers. este corectată, ulterior adăugat numărul 55.

Înscrisul dat nu este opozabil reclamantului și nu poate avea putere probantă în cadrul acestui proces civil deoarece ștersăturile, radierele și completările au fost operate unilateral de pârât, fără consimțământul reclamantului.

De asemenea, de către reclamant nu a fost solicitată deservirea bucatelor pentru echipa artistică, și efectiv nici nu au fost prestate asemenea servicii de către pârât. Înscrisul denumit meniu-fourchette anexat de partea pârâtă, nu este semnată nici de prestator, nici de beneficiar.

Recurentul a indicat că între reclamant și pârât a existat o înțelegere cu titlu oneros referitoare la deservirea furchetului.

Probele anexate de partea pârâtă nu sunt opozabile reclamantului, și reprezintă o încercare abuzivă a pârâtului de a justifica temeinicia sumei ilegal încasată la 07 octombrie 2018.

Recurentul a invocat că, nu este de acord cu constatările instanței de fond și apel care indică faptul că reclamantul a solicitat deservirea bucatelor pentru echipa artistică, deoarece asemenea servicii nu au fost prestate de către pârât.

Decizia instanței de apel este neîntemeiată, iar reclamantul a prezentat instanței probe care dovedesc temeinicia acțiunii sale.

Cu referire la termenul de depunere a recursului, instanța de recurs menționează că Curtea de Apel Chișinău a pronunțat dispozitivul deciziei la 11 iunie 2020.

Conform art.434 Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Recurentul a indicat că, decizia motivată a instanței de apel a recepționat-o la 28 iulie 2020, prin intermediul poștei electronice. Respectiv, declararea recursului la 9 septembrie 2020, este în termenul prevăzut de art.434 din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art.439 alin. (2) și (3) Cod de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Astfel, la 8 septembrie 2020, instanța de recurs a comunicat intimaților recursul, informând despre necesitatea depunerii referinței în termen de o lună de la data primirii scrisorii, fiind recepționat la 18 august 2020, potrivit avizului de recepție (f. d. 126).

Până la data examinării recursului, intimatul referință nu a depus.

Examinând temeiurile recursului completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4)

din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține, că examinarea chestiunii privind admisibilitatea recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute în art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației nu constituie un temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, Colegiul reține că potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 din Codul de procedură civilă.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acest este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (a se vedea Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

Potrivit art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de Cașu Iulian, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se declară inadmisibil recursul înaintat de Cașu Iulian.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Dumitru Mardari

Galina Stratulat

Iurie Bejenaru